

1. Pillanattfelvétel
Ámos Imréről és Anna Margitról, 1930 körül

46. ▶ **ÁMOS IMRE (1907-1944)**

Álom a Luxembourg-kertben (Álom a Luxembourg-kertről), 1937

Olaj, vászon, 95,5x71 cm
Jelezve balra lent: Ámos

Kezdő ár: 6 500 000 Ft / 20 635 EUR
Becsérték: 12 000 000 – 15 000 000 Ft
Estimated value: 38 095 – 47 619 EUR

OEUVRE-JEGYZÉK: 91.

▶ In.: Petényi Katalin: Ámos Imre. Corvina Kiadó, Budapest, 1982.

KIÁLLÍTVA:

▶ Gordon Zsuzsa és dr. Váradai István magángyűjteménye.
Szekszárdi Művészetek Háza, Szekszárd, 1987. január 9. - március 30. katalógus: szám nélkül

KIÁLLÍTVA, REPRODUKÁLVA:

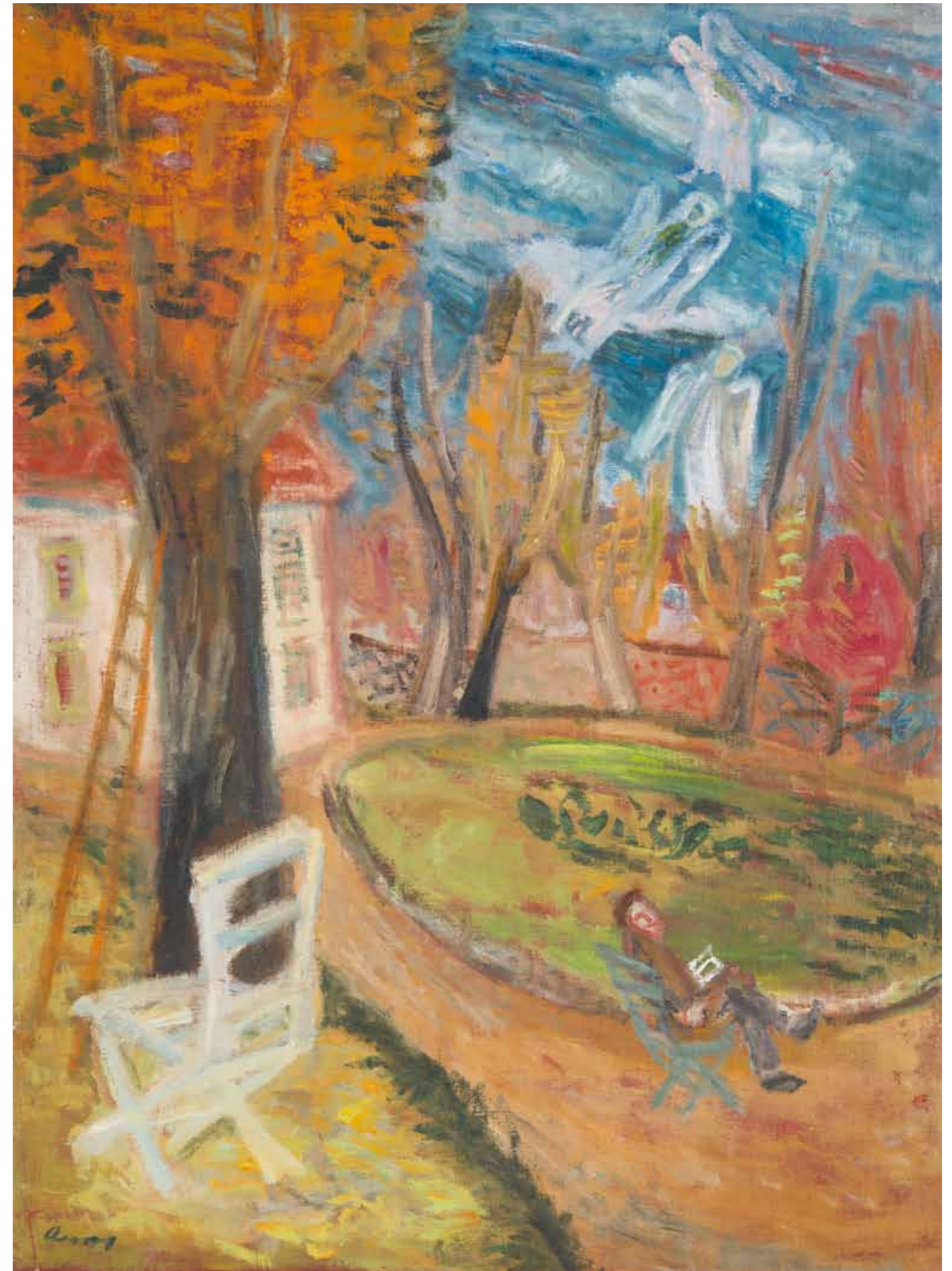
▶ Ámos Imre a „magyar Chagall”. A háború örvényében 1937-1944.
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, 2013. szeptember 13. – 2014. január 5. katalógus: szám nélkül

REPRODUKÁLVA:

▶ Petényi Katalin: Ámos Imre. Corvina Kiadó, Budapest, 1982, 58. kép

„Szeptember 22-e óta idekint vagyunk. Emberfeletti utánajárással sikerült pár képet eladnunk, úgyhogy összejött pár száz pengő, s felhasználva a világkiállítási kedvezményt, kijöttünk. Nagyon szűken számítva pár hónapra fog telni a pénzünkből, a Poldi bácsi lakbérsegítségével. Egy kis cserkészotthonban találtunk szállást, egy kis szobácskát Passyban. Elég csendes hely, de a környék drága, ami az étkezésünket megnehezíti. Margit főz, s ez némi könnyebbséget jelent, mivel a kész ételek igen drágák. Párizs első benyomásra olyan, hogy az ember azt hiszi, ott született, és ott akar meghalni. Az emberek aranyosak. Lehet ugyan, hogy ez csak messziről hat így, amíg nincs komolyabb dolgunk velük. A látnivalók mesések. Itt minden a maga nagyságában mutatkozik meg, s az embert lépten-nyomon művészi élmények fogadják. Most a kiállításra pedig éppen össze van hordva a világ legjobb gyűjteménye. Ezekről még majd sok mindent fel akarok jegyezni ...”

Párizs, 1937. október 4.

1	2
3	

1. Ámos Imre: Párizsi virágárus, 1937. magántulajdon
2. Eugène Atget: A Luxembourg-kert, 1923-1926
3. Ámos Imre: Párizsi önarckép, 1937. lappang

Ámos a párizsi út egyes élményeit vázlatfüzetében is megörökítette. Inkább impressziókat gyűjtött, amit a nagyszámú rajz és akvarell igazol. Valószínűleg olajképek festésére, ahogy arra naplójában is utal, nem vállalkozott. A város életének elcsúszott pillanatait rögzítette, s ezeken a vázlatokon nem egy esetben önmagát is megörökítette. Ilyen impresszió a *Párizsi virágárus* című akvarellje is, melyen a vászonernyő alatt, a színes virágok mellett felbukkan a festő széken ülő figurája is, háttérben a Szajna egyik hídjának elmosódott ívei láthatóak. Mindeközben a színes napernyő fölülről mosolygó arcú angyal száll alá. Ez az akvarell nemcsak ezért érdekes, mert a közvetlen élmények, Ámosra jellemző, bevallottan szubjektív átiratainak egy korai példáját láthatjuk benne, hanem azért is, mert ez a vízfestmény valószínűleg az *Álom a Luxembourg-kertben* című festmény közvetlen kompozíciós előzményének is tekinthető. Feltűnő a két kép szerkezete közötti hasonlóság. A baloldal előterében álló napernyőnek az olajfestményen egy létrával megtámasztott fa motívuma felel meg. Előtte ott találjuk az akvarellről ismert szék motívumát is. A festő ülő figurája a kép nyitott, jobb oldalának közepére került át, s a kertet záró fasor felett itt is megjelennek az angyalok. A megörökített pillanat Párizs játékos hatásáról árulkodik. A budapesti nélkülözéssel, az itthoni érvényesülés lehetetlen vállalkozásával szemben a boldogság szigetét jelenthette a festőpár számára a párizsi tartózkodás első időszaka. Felszabadult, fesztelen napokat töltöttek a város nevezetességei és látványai között, ami Ámos impresszióin, s az út emlékeit őrző olajképeken is jól megfigyelhető. Az *Álom a Luxembourg-kertben* is ezen olajképek sorába illeszkedik. A kert békéje, a park virágai között olvasó festő nyugodt alakja, s a „megrészegülten” felfelé szállingózó angyalok sora egy ritka játékos, felszabadult pillanatot jelöl Ámos pályájának. Az élet élvezetét szürrealisztikus motívumhalmazával és finom, groteszk ömiróniával rögzíti a festő. A kert látványa, valamint az emlékből felszabaduló asszociációs képzetek harmonikus egységet teremtenek a képen. „... a látvány örömeinek releváns pillanatait is merengő, érzelmi, lírai motívumokkal szövi át. Maga is önfeledten oldódik fel az anyagi világ szépségében.” – összegzi a párizsi út emlékeit festészetében a művész monográfiája, Petényi Katalin.

Kaszás Gábor

